

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Complectens Tertiam Partem Summæ Theologiæ. Cum Commentariis
Reuerendiss. D. Thomæ de Vio Caietani Cardinalis S. Sixti, Et Opvscvlis
Eivsdem In tres Tomos distinctis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

7. Vtrum per baptismum aperiatur baptizatis ianua regni cœlestis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72797](#)

ergo non iustificatur per gratiam & uirtutes.
¶ 3 Præt. Rom. 4. dicitur, *Ei, qui non operatur, credit autem in eum qui iustificat impium, reputur fides eius ad iustitiam, secundum propositum gratia Dei: sed puer non est credens in eum, qui iustificat impium. ergo non consequitur gratiam iustificantem, neque uirtutes.*

¶ 4 Præt. Quod ex carnali intentione agitur, non uidetur habere spiritualem effectum: sed quandoque puer ad baptismum deferuntur carnali intentione, ut scilicet corporaliter sanentur, non ergo consequuntur spiritualē effectū gratia & uirtutū.

SED CONTRA est, qd Aug. * dicit in Enchir. Partim uulnernascendo moriuntur illi peccato, quod nascendo contraxerunt. ac per hoc ad illos etiam periret quod dicitur, *Conspulti sumus cum illo per baptismum in mortem (subditur autem) ut quod modo Christus surrexit a mortuis, per gloriam Patris, ita & nos in nouitate uita ambulemus: sed nostra uita est per gratiam & uirtutes, ergo pueri in baptismo gratiam & uirtutes consequuntur,*

RESPON. Dicendum, qd quidam antiqui posuerunt, qd pueris in baptismo non dantur gratia & uirtutes, sed imprimuntur eis character Christi, cuius uirtute, cum ad perfectam aetatem uenerint, consequuntur gratiam & uirtutes. Sed hoc patet esse fallum dupliciter. Primo quidem, quia pueri sicut & adulti, in baptismo efficiuntur membra Christi: unde necesse est, qd a capite recipient influum gratia & uirtutis. Secundo, quia secundum hoc pueri decedentes post baptismum, non peruenient ad uitam aeternam: quia, ut dicitur Rom. 6. *Grata Dei est uita aeterna. & ita non profuerit eis ad salutem, baptizatos fuisse. Causa autem erroris suis, quia nescierunt distinguere inter habitum & actum, & sic uidentes pueros inhabiles ad actus uirtutum, crediderunt eos post baptismum nullatenus uirtutem habere: sed ista impotensia operandi, non accedit pueris ex defectu habituum, sed ex impedimento corporali: sicut etiam dormientes, quamvis habeant habitus uirtutum, impediuntur tamen ab actibus propter somnum.*

AD PRIMVM ergo dicendum, qd fides & charitas consistunt in uoluntate hominum, ita tamē, qd habitus harum, & aliarum uirtutum requirunt potestiam uoluntatis, qua est in pueris: sed actus uirtutum requirunt actum uoluntatis, quoniam est in pueris. Et hoc modo Aug. * dicit in libro de baptismo parvorum, quod parvulum, etiā nondū illa fides, quae in credentium uoluntate constituit, iam tamē ipsius fidei sacramentum (quod scilicet causat habitum fidei) fidelem facit.

AD SECUNDVM dicendum, qd (sicut Aug. dicit in lib. de Charitate) nemo ex aqua & Spiritu sancto renascitur nisi holens: quod non de parvulis, sed de adultis intelligendum est. Et similiter de adultis intelligendum est, qd homo a Christo sine ipso non iustificatur. Quod autem parvuli baptizandi, prout uiribus possunt, reluctantur, non eis imputatur: quia intantum nec sunt, quod faciunt, ut nec facere uideantur: ut Aug. * dicit in lib. de presentia Dei ad Dardanum.

AD TERTIVM dicendum, qd (sicut Aug. dicit) parvulus mater ecclesiae aliorum pedes accommodat, ut ueniant, aliorum cor ut credant, aliorum linguam ut fatigantur. & ita pueri credunt, non per actum proprium, sed per fidem ecclesie, quae eis communicatur. & huius fidei uirtutes conferuntur eis gratia & uirtutes.

A AD QVARTVM dicendum, qd carnalis intentio deferentium pueros ad baptismum, nihil eis nocet, sicut nec culpa unius nocet alteri nisi consentiat. Vnde Ang. * dicit in epistola ad Bonifacium, non illud te moueat, quod quidam non ea fide ad baptismum percipiendum parvulos ferunt, ut gratia spirituali ad uitam regenerentur aeternam: sed hoc eos putant remedio corporalem retinere uel recipere sanitatem: non enim propterea illi non regenerantur, quia non ab ipsis hac intentione offertuntur.

De confess. d. 4. c. m. a. eccl. ep. 23. pari ante med. 10. 2. Et 1. 1. de pec. ca. mer. c. 25 in fin. 10. 7.

ARTICVLVS VII.

Vtrum effectus baptismi sit apertio ianuæ regni caelestis.

A D SEPTIMVM sic proceditur. Videtur, qd effectus baptismi non sit apertio ianuæ regni caelestis. Illud enim quod est apertum, non indiget apertione: sed ianua regni caelestis est aperta per passionem Christi: unde Apoc. 4. dicitur, *Post hęc uidi ostium magnum apertum in celo. non est ergo effectus baptismi apertio ianuæ regni caelestis.*

¶ 2 Præt. Baptismus omni tempore ex quo institutus fuit, hęc suum effectum: sed quidam baptizati sunt baptismo Christiante eius passionē (ut habetur Io. 3.) quibus si tunc decessissent, introitus regni caelestis nondum patet, in quod nullus ante Christum introiit, secundum illud Mich. 2. Ascendit pandens iter ante eos, non est ergo effectus baptismi apertio regni caelestis.

¶ 3 Præt. Baptizati adhuc sunt obnoxii morti & alii poenitentiis, ut supra dictum est, * sed nulli est apertus aditus regni caelestis, quandiu obnoxius est poena: sicut patet de his, qui sunt in purgatorio. non ergo effectus baptismi est apertio ianuæ regni caelestis.

SED CONTRA est, quod super illud Luc. 3. Apertum est celum, dicit glo. * Bede. uirtus hic baptismis ostendit, de quo quisque cum egreditur, regni caelestis ei ianuam aperit.

RESPON. Dicendum, quod aperire ianuam regni caelestis, est amouere impedimentum, quo quis impedit regnum caeleste introire. Hoc autem impedimentum est culpa & reatus poena. Ostensum est autem supra, * qd per baptismum omnis culpa, & omnis reatus poena tollitur. unde consequens est, quod effectus baptismi sit apertio ianuæ regni caelestis.

AD PRIMVM ergo dicendum, quod baptismus intantum aperit.

* Super Questionis sexagesimænona Articleum septimum.

I N quaestione 69. primis septem articulis nihil occurrit scribendum, nisi pro septimo articulo notandum, quod aperire ianuam regni caelestis, per se primo est effectus moris Christi: attributum autem baptismi, eo quod in sua institutione coeli aperti leguntur: & quia sacramentum est inchoans, quo ad vim obligatam a morte Christi. & quia sufficiunt causa aperitionem coeli cuiilibet baptizato: dum tollit omnem culpam. & personam tam personam quam naturam, non statim asequendo totū tuū effectum, sed tempore congruo, ita quod (vt in articulo tertio patet) sicut virtute baptismi auferentur a iustis in resurrectione omnes penitentes, ita virtute baptismi aperitur ianua coelestis, tempore conguo exhibitura ingressum: * qd propterea baptizari ante mortem Christi, non nisi post Christi mortem ingressi sunt regnum coelorum. Et hoc vocat Auтор habere certam spem de introitu coeli, & in hoc præminalbat baptizatus circumcisio: circumcisio enim non habebat virtutem tollendi omnem penitatem, quam habet baptismus: quamvis etiam dici possit, quod baptismus ante mortem Christi, quia imperfecte configurabat morti Christi (utpote configurans Christo mortuo non in re, sed in fide) ita etiam imperfecte aperiebat celum, ut littera responforis ad secundum sonat.

ar. 3. huic

Beda Luc. 3. in c. 10. fecit dum suum ordin. tom. 25

ar. 1. & 2. huic ius q. 9.

¶ Et

QVAEST. LXIX.

Tet hæc sint dicta p
dignitate baptismi:
quantum enim spe-
rat ad euentum, Chri-
sto mortuo patuit ia-
nua cælestis rapti-
zato quā circunciso.

in fide credentium, baptisimus proportionaliter
causabat ianuæ apertione, non quidem in re, sed
in spe: baptizati enim tunc decedentes, ex certa spe
introitum regni cælestis expectabant.

AD TERTIVM dicendū, q̄ baptizatus non est ob
noxiis morti, & poenitentib⁹ uitæ præsentis, pro
pter reatum personæ, sed propter statum naturæ:
& ideo pp̄ hoc non impeditur ab introitu regni
cœlestis, qñ anima separatur a corpore permortæ,
quasi iam per soluto eo, quod naturæ debebat ur.

T Super Questionis
sexagesimænona Ar-
ticulūm octauum.

Nart. 8. aduerte. Au
torem in art. 3. reci
tatiue loqui de lepra
Constantini: dico au
tem hoc, quia nullus
auctoritate constat,
Constantinum mun
datum a lepra in ba
ptismo: tum quia ge
sta Syluestri (ex quib⁹
hoc uidetur ha
beri) incertum habet
Auctorem, ut patet in
cap. sancta Romana
diff. 15. tum quia nul
lus sive Christianus,
sive gentilis histori
cus inueniunt hoc scri
psisse, ut restatur Pla
tinæ in vita Marci Pa
pæ: tum præcipue, q̄a
Ambroſii auctoritas
obſta, dum in orati
ne de obitu Theodore
ſi expreſſe dicit,
Constantinum in ult
imis conſtituum ba
ptizatum fuisse, quod
longe difſat ab hoc,
ſcilect q̄ in princ
pio ſuæ conuerſionis
fuerit baptizatus. Et
propterea narratio
de lepra Constantini
non est assertiue pro
banda.

AD OCTAVVM sic proceditur.
Videtur, q̄ baptismus non
habeat in omnibus æqualē eff
etum. Effectus enim baptismi
est remissio culpa: sed in quibus
dam plura peccata tollit, quam
in alijs. nam in pueris tollit ſolū
peccatum originale, in adulitis
autem etiam peccata actualia, in
quibusdam plura, in quibusdam
vero pauciora. non ergo æqualē
effectū habet baptismus in om
nibus.

T 3 Præt. Per baptismum confe
runtur homini gratia & uirtutes:
sed quidam post baptismum ui
dentur habere maiorem gratiā,
& perfectiorem uirtutem, quam
ali⁹ baptizati. non ergo baptismus
habet æqualē effectū in om
nibus.

T 4 Præt. Natura perficitur per
gratiā, ſicut materia per formā:
ſed forma recipitur in materia
ſecundum eius capacitatē. cū
ergo in quibusdam baptizatis
etiam pueris, ſit maior capacitas
naturalium quam in alijs, uide
tur quod quidam maiorem gra
tiam conſequantur, quam ali⁹.

SED CONTRA est, q̄ dicitur Ephes. 4. Vna fides,
unum baptismus. uniformis autem cauſa est unifor
mis effectus. ergo baptismus habet æqualē eff
etum in omnibus.

RESPON. Dicendum, q̄ duplex est effectus ba
ptismi, unus per ſe, & ali⁹ per accidens. Per ſe qui
dē effectus baptismi, est id, ad quod baptismus eſt
institutus, ſcilect ad regenerandum homines in
spirituale uitam: & hunc effectum equaliter fa
cit in oībus, qui equaliter ſe habet ad baptismū. un
us per ſe, & ali⁹ per accidens.

rit baptizato ianuam regni cele
ſis, in quantum incorporat eū
passioni Christi, uirtutem eius
homini applicando.

AD SECUNDVM Dicendū, q̄
quando paſſo Christi nondum
erat realiter perfecta, ſed ſolum
in fide credentium, baptisimus proportionaliter
cauſabat ianuæ apertione, non quidem in re, ſed
in ſpe: baptizati enim tunc decedentes, ex certa ſpe
introitum regni cælestis expectabant.

A de quia omnes pueri æqualiter ſe habent ad baptismū
mū (quia non in fide propria, ſed in fide ecclesiæ
baptizantur) omnes æqualem effectum percipiunt
in baptismō. Adulti uero, qui per propriam fidem
ad baptismum accedunt, non æqualiter ſe habent
ad baptismum: quidam enim cum maiori, quidam
cum minori deuotione ad baptismum accedunt:
& ideo quidam plus, quidam minus de gratia no
uitatis accipiunt: ſicut etiam ab eodem igne accipit
plus caloris, qui plus ei appropinquit: licet ignis
quantum eſt de ſe, equaliter ad omnes ſuum calo
rem effundat. Effectus autē baptismi per accidens,
eſt ad quem baptismus non eſt ordinatus, ſed diui
na uirtus, hoc in baptismō miraculoſe operatur: ſi
cut ſuper illud R. O. 6. ut ultra non ſeruamus pecca
to, dicit gl. * Non hoc præſtatur in baptismō, niſi
forte miraculo inciffabili creatoris, ut lex peccati,
qua eſt in membris, prortis extinguitur. & tales
effectus non æqualiter ſuſcipiuntur ab omnibus
baptizatis, etiam ſi cum æquali deuotione accedat:
ſed diſpensantur huicmodi effectus, ſecundum or
dinem prouidentiæ diuinæ.

AD PRIMVM ergo dicendum, quod minimi gra
tia baptismalis ſufficiens eſt ad delendum cuncta
peccata. unde hoc non eſt propter maiorem effica
ciam baptismi, quod in quibusdam plura, in qui
busdam autem pauciora peccata ſoluit: ſed propter
conditionem ſubiecti, quia in quolibet ſoluit quo
cumque inuenierit.

AD SECUNDVM dicendum, quod hoc, quod in
baptizatis maior, vel minor gratia appetat, potest
dupliciter contingere. uno modo, quia unus in ba
ptismo percepit maiorem gratiam, quam alius, pro
pter deuotionem maiorem, ut dictū eſt: * alio mo
do, quia etiam ſi æqualem gratiam percipient, non
ſunt ea utuntur: ſed unus ſtudioſius in capro
fici, alius per negligentiā, gratia Dei deſtituit.

AD TERTIVM dicendū, q̄ diuerſa capacitas natu
ralium in hominibus, non eſt ex diuerſitate mētis,
qua per baptismum renouatur, cum omnes homi
nes eiusdem ſpeciei existens, in forma conueniant,
ſed eſt ex diuerſa diſpoſitione corporum. Secutus autem
eſt in angelis, qui diuerſant ſpecie: & ideo an
gelis dantur dona gratuita, ſecundum diuerſam ca
pacitatem naturalium: non autem hominibus. D. 316.

AD QUARTVM dicendum, quod sanitas corpora
lis non eſt per ſe effectus baptismi: ſed eſt quoddam
miraculosum opus prouidentiæ diuine.

ARTICVLVS IX.

Vtrum ſicilio impedit effectum ba
ptismi.

AD NONUM ſic proceditur.
Videtur, quod ſicilio non
impedit effectum baptismi. Di
cit enim Apoſtolus Gal. 3. Qui
cumque in Christo baptizati e
ſtis, Christum induiuitis: ſed om
nes qui baptismum Christi fuſci
piunt, baptizantur in Christo. ergo
omnes induiuit Christum, quod eſt
percepire baptismi effectum: & ita ſicilio non impedit
baptismi effectum.

T 2 præt. In baptismō operatur
uirtus diuina, qua potest uolūta
tem hominis mutare in bonū:
ſed effectus cauſa agētiſ nō po

T Super Questionis
sexagesimænona Ar
ticulūm nonum &
decimum.

In articul. 9. & 10. 4. 4. q. 1. adi
multa dicenda ſunt: t. 1. q. 1. adi
ſpecialiter pro do
& q. 1. adi
ſtrina decimi. Epiph. 1. q. 1. adi
mo de fenſu con
clusionis, ſecundo
de neceſſitate, ter
tio de modo apud
Auctorem, quarto
de ratione illius mo
di, & de numeris com
parabiliis aliis mo
dis. Senſus in pri
mis conclusionis eſt,
non de euentu, ſed
de effectu baptismi
recedente fictione.
quod ideo notan
dum eſt: quoniam non